



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 13. december 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2021-0037-0138
Dok.: 2233951

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder) (L 76) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder) (L 76) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at de foreslåede indskrænkninger i de livstids- og forvaringsdømtes ret til kontakt med personer uden for fængslet ikke griber ind i de indsattes ret til efter forvaltningslovens § 8 at vælge partsrepræsentant, og at en aftale om partsrepræsentation er en sådan særlig omstændighed, som i almindelighed bør få Kriminalforsorgen til at tillade kontakt via besøg, brevveksling og telefonering efter de respektive undtagelsesbestemmelser?”

Svar:

Det foreslås med lovforslaget, at livstids- og visse forvaringsdømtes muligheder for at modtage besøg, brevveksle og telefonere indskrænkes. Reglerne indebærer i praksis, at sådanne indsatte som hovedregel ikke kan opnå kontakt til nye relationer fra fængslet. De muligheder, som der i øvrigt er i dag for at tillade eller indskrænke den indsattes muligheder for at modtage besøg, brevveksle og telefonere, påvirkes ikke af det fremsatte lovforslag. Der henvises i den forbindelse til punkt 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det indebærer bl.a., at den indsattes ret efter straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 2 og 3, om henholdsvis besøg fra visse advokater og reglen om udenlandske indsattes ret til samtale med hjemlandets diplomatiske eller konsularrepræsentanter, ikke berøres og således kan ske uden tilladelse, jf. også den foreslåede § 51 a, stk. 3.

Hvad angår brevveksling, foreslås det, at den indsatte fortsat uden tilladelse kan brevveksle med de myndigheder og organisationer mv., som fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 56, jf. den foreslåede § 55 a, stk. 3. Det samme gør sig gældende for telefonsamtaler, jf. den foreslåede § 57 a, stk. 3. Det indebærer bl.a., at den indsatte har ret til kontakt uden tilladelse efter de foreslåede bestemmelser med den advokat, der har været beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder kontakt i øvrigt med advokater, der i medfør af retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere.

Lovforslaget indebærer således ikke, at der ændres på de muligheder, som der eksisterer i dag for, at en indsat eksempelvis kan have kontakt med sin forsvarsadvokat.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i mulighederne for partsrepræsentation efter bl.a. forvaltningslovens § 8.

Som det ligeledes fremgår af punkt 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, foreslås det, at kriminalforsorgsområdet kan give tilladelse til besøg, brevveksling og telefoni i relation til andre end nærtstående og de personer, som den livstids- eller forvaringsdømte havde kontakt til før varetægtsfængslingen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Bestemmelserne er bl.a. tiltænkt anvendt i de situationer, hvor en retshjælpsorganisation eller lignende ønsker at komme i kontakt med den pågældende indsatte for at bistå denne.

Der ligger heri, at en partsrepræsentation vil kunne indebære, at der foreligger særlige omstændigheder efter de foreslåede bestemmelser. En tilladelse vil dog forudsætte, at der er tale om et reelt partsrepræsentationsforhold. Således vil et partsrepræsentationsforhold ikke kunne anvendes til at omgå de foreslåede regler om indskrænkning af de pågældende indsattes mulighed for besøg, brevveksling og telefoni. Da det foreslås, at kriminalforsorgen er kompetent til at meddele tilladelse efter de foreslåede regler om indskrænkning af besøg, brevveksling og telefoni, vil det også være kriminalforsorgen, som vil skulle vurdere, om der er tale om et reelt partsrepræsentationsforhold, der ikke er indgået med henblik på at omgå lovforslagets regler.